

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2015/2376

z dnia 8 grudnia 2015 r.

**zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji
w dziedzinie opodatkowania**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽³⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wyzwania związane z transgranicznym unikaniem opodatkowania, agresywnym planowaniem podatkowym i szkodliwą konkurencją podatkową poważnie wzrosły i stały się istotnym źródłem zaniepokojenia na szczeblu unijnym i ogólnosiwiatowym. Erozja bazy podatkowej prowadzi do znacznego ograniczenia krajowych dochodów podatkowych, co utrudnia państwom członkowskim stosowanie pro wzrostowych polityk podatkowych. Wydawanie interpretacji indywidualnych prawa podatkowego, które ułatwiają spójne i przejrzyste stosowanie prawa, jest powszechną praktyką również w Unii. Praktyka wyjaśniania podatnikom prawa podatkowego pozwala przedsiębiorstwom działać w warunkach większej pewności, co może zachęcać je do inwestowania i przestrzegania prawa, a co za tym idzie może sprzyjać realizacji celu w postaci dalszego rozwoju jednolitego rynku Unii zgodnie z zasadami i wolnościami traktatowymi. Interpretacje indywidualne wydawane na potrzeby struktur konstruowanych pod kątem korzyści podatkowych w niektórych przypadkach doprowadziły jednak do niskiego poziomu opodatkowania sztucznie zawyżonych dochodów w kraju wydającym, zmieniającym lub odnawiającym tego rodzaju interpretację, podczas gdy w pozostałych krajach, których dotyczyła dana sytuacja, kwoty dochodu podlegające opodatkowaniu pozostawały na nienaturalnie niskim poziomie. Należy zatem pilnie zwiększyć przejrzystość. W tym celu należy wzmocnić narzędzia i mechanizmy ustanowione dyrektywą Rady 2011/16/UE ⁽⁴⁾.
- (2) W swoich konkluzjach z dnia 18 grudnia 2014 r. Rada Europejska podkreśliła pilną potrzebę kontynuowania prac nad zwalczaniem unikania opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego, zarówno na szczeblu ogólnosiwiatowym, jak i na szczeblu Unii. Podkreślając znaczenie przejrzystości, Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła zamiar przedstawienia przez Komisję wniosku w sprawie automatycznej wymiany informacji w zakresie interpretacji indywidualnych prawa podatkowego w Unii.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 27 października 2015 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 332 z 8.10.2015, s. 64.

⁽³⁾ Opinia z dnia 14 października 2015 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

- (3) Dyrektywa 2011/16/UE przewiduje obowiązkową spontaniczną wymianę informacji między państwami członkowskimi w pięciu określonych przypadkach oraz w ustalonych terminach. Spontaniczna wymiana informacji wówczas, gdy właściwy organ jednego państwa członkowskiego ma podstawy, aby przypuszczać, że może dojść do strat podatkowych w innym państwie członkowskim, ma już zastosowanie do interpretacji indywidualnych prawa podatkowego, skierowanych do konkretnych podatników, które to interpretacje państwo członkowskie wydaje, zmienia lub odnawia w odniesieniu do wykładni lub stosowania przepisów podatkowych w przyszłości i które mają wymiar transgraniczny.
- (4) Skuteczną spontaniczną wymianę informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych utrudnia jednak szereg istotnych praktycznych trudności takich jak swoboda uznania, jaką państwo członkowskie wydające interpretację dysponuje w kwestii decyzji o tym, które z pozostałych państw członkowskich powinny zostać poinformowane. W związku z tym wymieniane informacje powinny być, w stosownych przypadkach, dostępne wszystkim pozostałym państwom członkowskim.
- (5) Zakres automatycznej wymiany interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych wydanych, zmienionych lub odnowionych w odniesieniu do konkretnej osoby lub grupy osób, na których to interpretacjach lub porozumieniach ta osoba lub grupa osób mają prawo polegać, powinien obejmować wszelkie formy materialne (bez względu na to, czy mają one charakter wiążący czy niewiążący, i bez względu na sposób ich wydania).
- (6) Do celów pewności prawa należy zmienić dyrektywę 2011/16/UE, umieszczając w niej stosowną definicję interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym oraz uprzedniego porozumienia cenowego. Zakres tych definicji powinien być na tyle obszerny, by objąć szeroki wachlarz możliwych sytuacji, w tym, między innymi, następujące rodzaje interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych:
- jednostronne uprzednie porozumienia cenowe lub decyzje w ich sprawie,
 - dwustronne lub wielostronne uprzednie porozumienia cenowe i decyzje w ich sprawie,
 - porozumienia lub decyzje stwierdzające istnienie lub brak istnienia stałego zakładu,
 - porozumienia lub decyzje stwierdzające istnienie lub brak istnienia faktów mających potencjalny wpływ na podstawę opodatkowania stałego zakładu,
 - porozumienia lub decyzje stwierdzające status podatkowy podmiotu hybrydowego w jednym państwie członkowskim, który to podmiot ma związek z rezydentem innej jurysdykcji,
 - jak również porozumienia lub decyzje dotyczące obliczania wartości dla celów amortyzacji składnika aktywów w jednym państwie członkowskim, który jest nabywany od spółki powiązanej z innej jurysdykcji.
- (7) Podatnicy mają prawo polegać na interpretacjach indywidualnych o wymiarze transgranicznym lub uprzednich porozumieniach cenowych na przykład w toku postępowań podatkowych lub kontroli podatkowych, pod warunkiem że fakty, na których oparte są interpretacje indywidualne o wymiarze transgranicznym lub uprzednie porozumienia cenowe, zostały prawidłowo przedstawione, a podatnicy przestrzegają warunków tych interpretacji lub porozumień.
- (8) Państwa członkowskie będą wymieniać informacje bez względu na to, czy dany podatnik przestrzega warunków interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego.
- (9) Udzielanie informacji nie powinno prowadzić do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego, lub do ujawnienia informacji, które byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.
- (10) Aby czerpać korzyści płynące z obowiązkowej automatycznej wymiany interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych, informacje powinny być przekazywane niezwłocznie po ich wydaniu, zmianie lub odnowieniu, w związku z czym należy ustanowić regularne odstępy czasu na przekazywanie tych informacji. Z tych samych powodów należy również zapewnić obowiązkową automatyczną wymianę interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych, które zostały wydane, zmienione lub odnowione w okresie rozpoczynającym się pięć lat przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy i które są nadal ważne w dniu 1 stycznia 2014 r. Jednak poszczególne osoby lub grupy osób, których roczne przychody netto ze sprzedaży w ujęciu grupowym wynoszą mniej niż 40 000 000 EUR, mogłyby być – na pewnych warunkach – wyłączone z takiej obowiązkowej automatycznej wymiany.

- (11) Ze względów pewności prawa z obowiązkowej automatycznej wymiany należy wykluczyć – na bardzo rygorystycznych warunkach – dwustronne lub wielostronne uprzednie porozumienia cenowe z państwami trzecimi zawarte w ramach istniejących umów międzynarodowych z tymi państwami, jeżeli postanowienia tych umów nie zezwalają na ujawnianie informacji otrzymanych na podstawie takiej umowy państwu trzeciemu. W tych przypadkach należy jednak dokonać wymiany informacji określonych w art. 8a ust. 6 dotyczących wniosków będących podstawą wydania takich dwustronnych lub wielostronnych uprzednich porozumień cenowych. Dlatego też w takich przypadkach przekazywane informacje powinny zawierać wzmiankę o tym, że podstawą ich przekazania jest taki wniosek.
- (12) Obowiązkowa automatyczna wymiana interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych powinna w każdym przypadku obejmować przekazanie określonego zbioru podstawowych informacji, które byłyby dostępne dla wszystkich państw członkowskich. Komisja powinna zostać upoważniona do przyjęcia ustaleń praktycznych niezbędnych do standaryzacji przekazywania takich informacji zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie 2011/16/UE (z udziałem Komitetu ds. Współpracy Administracyjnej w dziedzinie Opodatkowania) w celu ustanowienia standardowego formularza, z którego należy korzystać przy wymianie informacji. Procedurę tę należy również stosować w celu przyjęcia dalszych ustaleń praktycznych na potrzeby wdrożenia wymiany informacji takich jak specyfikacja wymogów językowych, które miałyby zastosowanie do wymiany informacji przy użyciu takiego standardowego formularza.
- (13) Opracowując taki standardowy formularz do obowiązkowej automatycznej wymiany informacji, należy uwzględnić prace prowadzone na Forum OECD ds. Szkodliwych Praktyk Podatkowych, na którym opracowywany jest standardowy formularz wymiany informacji w kontekście planu działania w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków. Należy również ściśle i w skoordynowany sposób współpracować z OECD, nie tylko w zakresie opracowania takiego standardowego formularza do obowiązkowej automatycznej wymiany informacji. Ostatecznym celem powinno być zapewnienie równych warunków działania w skali ogólnoświatowej, a Unia powinna odgrywać w tym procesie pierwszoplanową rolę, propagując dość szeroki zakres automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych.
- (14) Państwa członkowskie powinny wymieniać się zbiorem podstawowych informacji, które – w ograniczonym zakresie – powinny być również przekazywane Komisji. Powinno to umożliwić Komisji przeprowadzanie w dowolnym momencie monitorowania i oceny skuteczności stosowania obowiązkowej automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych. Informacje otrzymywane przez Komisję nie powinny być jednak wykorzystywane do żadnych innych celów. Przekazywanie tych informacji nie zwolni ponadto państwa członkowskiego z obowiązku zgłoszenia Komisji każdego przypadku pomocy państwa.
- (15) Informacje zwrotne przekazywane przez państwo członkowskie, które otrzymało dane informacje, do państwa członkowskiego, które je przekazało, stanowią niezbędny element funkcjonowania skutecznego systemu automatycznej wymiany informacji. Należy zatem podkreślić, że właściwe organy państw członkowskich powinny raz w roku wysyłać pozostałym zainteresowanym państwom członkowskim informacje zwrotne na temat automatycznej wymiany informacji. W praktyce tę obowiązkową informację zwrotną należy przekazywać w drodze uzgodnień dwustronnych.
- (16) W razie konieczności, po zakończeniu etapu obowiązkowej automatycznej wymiany informacji na podstawie niniejszej dyrektywy, państwo członkowskie powinno mieć możliwość powołania się na przepisy art. 5 dyrektywy 2011/16/UE w odniesieniu do wymiany informacji na wniosek w celu uzyskania dodatkowych informacji, w tym pełnego tekstu interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym lub uprzednich porozumień cenowych, od państwa członkowskiego, które wydało takie interpretacje lub porozumienia.
- (17) Należy przypomnieć, że art. 21 ust. 4 dyrektywy 2011/16/UE reguluje wymogi językowe i tłumaczeniowe mające zastosowanie do wniosków o współpracę, w tym wniosków o doręczenie, oraz załączonych dokumentów. Przepis ten powinien mieć również zastosowanie w przypadkach, gdy państwa członkowskie składają wniosek o dodatkowe informacje po zakończeniu etapu obowiązkowej automatycznej wymiany podstawowych informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym lub uprzednich porozumień cenowych.
- (18) Państwa członkowskie powinny zastosować wszelkie racjonalne środki niezbędne do usunięcia każdej przeszkody, która mogłaby utrudniać skuteczną i możliwie jak najszerzą obowiązkową automatyczną wymianę informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym i uprzednich porozumień cenowych.

- (19) W celu bardziej wydajnego wykorzystania zasobów, ułatwienia wymiany informacji oraz uniknięcia potrzeby dokonywania przez każde państwo członkowskie podobnych zmian w ich systemach przechowywania informacji, należy ustanowić przepis szczególny dotyczący stworzenia centralnej bazy danych dostępnej dla wszystkich państw członkowskich i Komisji, w której państwa członkowskie mogłyby zamieszczać i przechowywać informacje, w miejsce przekazywania takich informacji zabezpieczoną pocztą elektroniczną. Ustalenia praktyczne niezbędne do stworzenia takiej bazy danych powinny zostać przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2 dyrektywy 2011/16/UE.
- (20) Uwzględniając charakter i zakres zmian wprowadzonych dyrektywą Rady 2014/107/UE⁽¹⁾ oraz niniejszą dyrektywą, należy przedłużyć terminy mające zastosowanie do przekazywania informacji, statystyk i sprawozdań, przewidziane w dyrektywie 2011/16/UE. Takie przedłużenie powinno zapewnić, by przedkładane informacje odzwierciedlały doświadczenia wynikające z takich zmian. Przedłużenie powinno mieć zastosowanie zarówno do statystyk i innych informacji, które państwa członkowskie są zobowiązane przekazać przed dniem 1 stycznia 2018 r., jak i do sprawozdania oraz, stosownie do sytuacji, wniosku, które Komisja jest zobowiązana przedłożyć przed dniem 1 stycznia 2019 r.
- (21) Obowiązujące przepisy dotyczące poufności powinny zostać zmienione, tak by uwzględnić rozszerzenie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji na interpretacje indywidualne o wymiarze transgranicznym oraz uprzednie porozumienia cenowe.
- (22) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W niniejszej dyrektywie dąży się w szczególności do zapewnienia pełnego poszanowania prawa do ochrony danych osobowych oraz swobody prowadzenia działalności gospodarczej.
- (23) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie skuteczna współpraca administracyjna pomiędzy państwami członkowskimi na warunkach zgodnych z prawidłowym funkcjonowaniem rynku wewnętrznego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na wymaganą jednolitość i skuteczność możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (24) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2011/16/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2011/16/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9. »wymiana automatyczna« oznacza:

- a) do celów art. 8 ust. 1 i art. 8a – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji innemu państwu członkowskiemu, bez uprzedniego wniosku, w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu. Do celów art. 8 ust. 1 odniesienie do dostępnych informacji dotyczy informacji zawartych w dokumentacji podatkowej państwa członkowskiego przekazującego informacje, które można wyszukiwać zgodnie z procedurami gromadzenia i przetwarzania informacji w tym państwie członkowskim;
- b) do celów art. 8 ust. 3a – systematyczne przekazywanie odnośnemu państwu członkowskiemu rezydencji określonych z góry informacji na temat rezydentów innych państw członkowskich, bez uprzedniego wniosku, w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu. W kontekście art. 8 ust. 3a, art. 8 ust. 7a, art. 21 ust. 2 oraz art. 25 ust. 2 i 3 wszelkie terminy ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy mają takie samo znaczenie jak w odpowiadających im definicjach zawartych w załączniku I;
- c) do celów wszystkich przepisów niniejszej dyrektywy innych niż przepisy art. 8 ust. 1, art. 8 ust. 3a i art. 8a – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji udostępnionych zgodnie z lit. a) i b) niniejszego punktu;”;

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 1).

b) dodaje się punkty w brzmieniu:

„14. »interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym« oznacza każdą umowę, komunikat lub każdy inny instrument lub inne działanie o podobnych skutkach, w tym wydawane, zmieniane lub odnawiane w kontekście kontroli podatkowej, która spełnia następujące warunki:

- a) jest wydawana, zmieniana lub odnawiana przez rząd lub organ podatkowy państwa członkowskiego lub jednostki terytorialne lub administracyjne państwa członkowskiego, w tym organy samorządowe, lub w imieniu tych podmiotów, bez względu na to, czy zostanie faktycznie wykorzystana;
- b) jest wydawana, zmieniana lub odnawiana w odniesieniu do konkretnej osoby lub grupy osób, a ta osoba lub grupa osób mają prawo na niej polegać;
- c) dotyczy interpretacji lub stosowania przepisu prawnego lub administracyjnego dotyczącego stosowania lub egzekwowania przepisów krajowych odnoszących się do podatków danego państwa członkowskiego lub jego jednostek terytorialnych lub administracyjnych, w tym organów samorządowych;
- d) dotyczy transakcji transgranicznej lub tego, czy działalność prowadzona przez osobę w innej jurysdykcji prowadzi, czy nie prowadzi do ustanowienia stałego zakładu; oraz
- e) jest sporządzana przed dokonaniem transakcji lub prowadzeniem działalności w innej jurysdykcji, w przypadku gdy te transakcje lub działalność mogą potencjalnie prowadzić do ustanowienia stałego zakładu, lub przed złożeniem deklaracji podatkowej obejmującej okres, w którym dana transakcja lub seria transakcji lub działalność miały miejsce.

Transakcja transgraniczna może obejmować, między innymi, dokonywanie inwestycji, dostawę towarów, świadczenie usług, udostępnienie finansowania bądź wykorzystanie rzeczowych aktywów trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, i nie musi bezpośrednio dotyczyć osoby otrzymującej interpretację indywidualną o wymiarze transgranicznym;

15. »uprzednie porozumienie cenowe« oznacza każdą umowę, komunikat lub każdy inny instrument lub inne działanie o podobnych skutkach, w tym wydawane, zmieniane lub odnawiane w kontekście kontroli podatkowej, które spełnia następujące warunki:

- a) jest wydawane, zmieniane lub odnawiane przez rząd lub organ podatkowy co najmniej jednego państwa członkowskiego, włączając w to wszelkie jednostki terytorialne lub administracyjne państwa członkowskiego, w tym organy samorządowe, lub w imieniu tych podmiotów, bez względu na to, czy zostanie faktycznie wykorzystane;
- b) jest wydawane, zmieniane lub odnawiane w odniesieniu do konkretnej osoby lub grupy osób, a ta osoba lub grupa osób mają prawo na nim polegać; oraz
- c) przed dokonaniem transakcji transgranicznych między przedsiębiorstwami powiązаныmi określa odpowiedni zbiór kryteriów ustalenia cen transferowych na potrzeby tych transakcji lub określa przypisanie zysków do stałego zakładu.

Przedsiębiorstwa są przedsiębiorstwami powiązаныmi, jeżeli jedno przedsiębiorstwo bezpośrednio lub pośrednio uczestniczy w zarządzaniu drugim przedsiębiorstwem, sprawowaniu nad nim kontroli lub bezpośrednio lub pośrednio posiada udział w kapitale drugiego przedsiębiorstwa lub jeżeli te same osoby bezpośrednio lub pośrednio uczestniczą w zarządzaniu tymi przedsiębiorstwami, sprawowaniu nad nimi kontroli lub bezpośrednio lub pośrednio posiadają udział w kapitale tych przedsiębiorstw.

Ceny transferowe są to ceny, po jakich przedsiębiorstwo przekazuje przedsiębiorstwom powiązаныm towary fizyczne oraz wartości niematerialne i prawne lub po jakich świadczy usługi na rzecz tych przedsiębiorstw; termin »ustalenie cen transferowych« należy rozumieć analogicznie;

16. do celów pkt 14 »transakcja transgraniczna« oznacza transakcję lub serię transakcji, w przypadku których:

- a) nie wszystkie ze stron transakcji lub serii transakcji są rezydentami do celów podatkowych państwa członkowskiego wydającego, zmieniającego lub odnawiającego interpretację indywidualną o wymiarze transgranicznym;
- b) którakolwiek ze stron transakcji lub serii transakcji jest jednocześnie rezydentem do celów podatkowych więcej niż jednej jurysdykcji;
- c) jedna ze stron transakcji lub serii transakcji prowadzi działalność gospodarczą w innej jurysdykcji za pośrednictwem stałego zakładu, a transakcja lub seria transakcji stanowi część lub całość działalności gospodarczej stałego zakładu. Transakcja transgraniczna lub seria transakcji transgranicznych obejmuje również uzgodnienia dokonane przez daną osobę w odniesieniu do działalności gospodarczej, którą osoba ta prowadzi w innej jurysdykcji za pośrednictwem stałego zakładu; lub

d) takie transakcje lub serie transakcji mają skutki transgraniczne.

Do celów pkt 15 »transakcja transgraniczna« oznacza transakcję lub serię transakcji, w których uczestniczą przedsiębiorstwa powiązane, z których nie wszystkie są rezydentami do celów podatkowych na terytorium jednej jurysdykcji, lub transakcję lub serię transakcji mające skutki transgraniczne;

17. do celów pkt 15 i 16 »przedsiębiorstwo« oznacza dowolną formę prowadzenia działalności gospodarczej.”;

2) w art. 8 skreśla się ust. 4 i 5;

3) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Zakres i warunki obowiązkowej automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych

1. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym wydano, zmieniono lub odnowiono interpretację indywidualną o wymiarze transgranicznym lub uprzednie porozumienie cenowe po dniu 31 grudnia 2016 r., przekazuje w drodze automatycznej wymiany informacje na ten temat właściwym organom wszystkich pozostałych państw członkowskich oraz Komisji Europejskiej, przestrzegając ograniczeń wymienionych w ust. 8 niniejszego artykułu, zgodnie z mającymi zastosowanie ustaleniami praktycznymi przyjętymi na mocy art. 21.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego, zgodnie z mającymi zastosowanie ustaleniami praktycznymi przyjętymi na mocy art. 21, przekazuje również właściwym organom wszystkich pozostałych państw członkowskich oraz Komisji Europejskiej, przestrzegając ograniczeń wymienionych w ust. 8b niniejszego artykułu, informacje dotyczące interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych, które zostały wydane, zmienione lub odnowione w okresie rozpoczynającym się pięć lat przed dniem 1 stycznia 2017 r.

Jeżeli interpretacje indywidualne o wymiarze transgranicznym oraz uprzednie porozumienia cenowe zostały wydane, zmienione lub odnowione między dniem 1 stycznia 2012 r. a 31 grudnia 2013 r., dotyczące ich informacje przekazywane są pod warunkiem że te interpretacje i porozumienia są nadal ważne w dniu 1 stycznia 2014 r.

Jeżeli interpretacje indywidualne o wymiarze transgranicznym oraz uprzednie porozumienia cenowe zostały wydane, zmienione lub odnowione między dniem 1 stycznia 2014 r. a 31 grudnia 2016 r., dotyczące ich informacje są przekazywane bez względu na to, czy te interpretacje i porozumienia są nadal ważne.

Państwa członkowskie mogą wyłączyć z obowiązku przekazywania, o którym mowa w niniejszym ustępie, informacje dotyczące interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych wydanych, zmienionych lub odnowionych przed dniem 1 kwietnia 2016 r. w odniesieniu do konkretnej osoby lub grupy osób – z wyłączeniem osób prowadzących głównie działalność finansową lub inwestycyjną – których roczne przychody netto ze sprzedaży, zdefiniowane w art. 2 pkt 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE (*), w ujęciu grupowym wynoszą mniej niż 40 000 000 EUR (lub równoważna kwota w jakiegokolwiek innej walucie) w roku podatkowym poprzedzającym datę wydania, zmiany lub odnowienia tych interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych.

3. Z zakresu automatycznej wymiany informacji na mocy niniejszego artykułu wyłącza się dwustronne lub wielostronne uprzednie porozumienia cenowe z państwami trzecimi, jeżeli międzynarodowa umowa podatkowa, na mocy której wynegocjowano dane uprzednie porozumienie cenowe, nie zezwala na jego ujawnienie stronom trzecim. Takie dwustronne lub wielostronne uprzednie porozumienia cenowe będą przedmiotem wymiany na mocy art. 9, jeżeli międzynarodowa umowa podatkowa, na mocy której wynegocjowano dane uprzednie porozumienie cenowe, zezwala na jego ujawnienie, a właściwy organ państwa trzeciego wyrazi zgodę na ujawnienie tej informacji.

Jednakże w przypadkach gdy dwustronne lub wielostronne uprzednie porozumienia cenowe są wyłączone z zakresu automatycznej wymiany informacji na mocy zdania pierwszego akapitu pierwszego niniejszego ustępu, dokonuje się w to miejsce – na mocy ust. 1 i 2 niniejszego artykułu – wymiany informacji określonych w ust. 6 niniejszego artykułu, o których mowa we wniosku będącym podstawą wydania takich dwustronnych lub wielostronnych uprzednich porozumień cenowych.

4. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania w przypadku, gdy interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym dotyczy wyłącznie spraw podatkowych osoby fizycznej lub osób fizycznych.
5. Wymiana informacji odbywa się następująco:
- w przypadku informacji wymienianych na mocy ust. 1: w terminie trzech miesięcy od zakończenia półrocza kalendarzowego, w którym interpretacje indywidualne o wymiarze transgranicznym lub uprzednie porozumienia cenowe zostały wydane, zmienione lub odnowione;
 - w przypadku informacji wymienianych na mocy ust. 2: przed dniem 1 stycznia 2018 r.
6. Informacje, które państwo członkowskie jest zobowiązane przekazywać na mocy ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, obejmują następujące elementy:
- dane identyfikacyjne osoby, innej niż osoba fizyczna, a w stosownych przypadkach również grupy osób, do której należy;
 - streszczenie interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego, w tym opis stosownej działalności gospodarczej lub transakcji lub serii transakcji sformułowany w sposób abstrakcyjny i nieprowadzący do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego, lub do ujawnienia informacji, które byłyby sprzeczne z porządkiem publicznym;
 - daty wydania, zmiany lub odnowienia interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego;
 - datę rozpoczęcia okresu ważności interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego, o ile jest ona określona;
 - datę zakończenia okresu ważności interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego, o ile jest ona określona;
 - rodzaj interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego;
 - kwotę transakcji lub serii transakcji będących przedmiotem interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego, o ile kwota ta jest w nich podana;
 - w przypadku uprzedniego porozumienia cenowego – opis zbioru kryteriów stosowanych do ustalenia cen transferowych lub samą cenę transferową;
 - w przypadku uprzedniego porozumienia cenowego – określenie metody zastosowanej do ustalenia cen transferowych lub samą cenę transferową;
 - określenie ewentualnych innych państw członkowskich, których mogą dotyczyć interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym lub uprzednie porozumienie cenowe;
 - określenie wszelkich osób, innych niż osoby fizyczne, w ewentualnych innych państwach członkowskich, na które to osoby interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym lub uprzednie porozumienie cenowe mogą mieć wpływ (ze wskazaniem państwa członkowskiego, z którym powiązana jest każda taka osoba); oraz
 - wskazanie, czy podstawą przekazywanych informacji jest sama interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym lub samo uprzednie porozumienie cenowe, czy też wniosek, o którym mowa w ust. 3 akapit drugi niniejszego artykułu.
7. W celu ułatwienia wymiany informacji, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje ustalenia praktyczne niezbędne do wprowadzenia w życie przepisów niniejszego artykułu, w tym środki służące standaryzacji przekazywania informacji określonych w ust. 6 niniejszego artykułu, w ramach procedury ustanowienia standardowego formularza przewidzianego w art. 20 ust. 5.
8. Informacje określone w ust. 6 lit. a), b), h) i k) niniejszego artykułu nie są przekazywane Komisji Europejskiej.

9. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich określonych na mocy ust. 6 lit. j) niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż w ciągu siedmiu dni roboczych, potwierdzają – o ile to możliwe drogą elektroniczną – odbiór informacji właściwemu organowi, który je przekazał. Środek ten ma zastosowanie do czasu uzyskania zdolności operacyjnej przez bazę danych, o której mowa w art. 21 ust. 5.

10. Państwa członkowskie mogą, zgodnie z art. 5 i z uwzględnieniem art. 21 ust. 4, zwrócić się o dodatkowe informacje, w tym o pełny tekst interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego.

Artykuł 8b

Statystyki dotyczące automatycznej wymiany informacji

1. Przed dniem 1 stycznia 2018 r. państwa członkowskie co roku przekazują Komisji statystyki dotyczące wolumenu automatycznej wymiany informacji na podstawie art. 8 i 8a oraz – w zakresie, w jakim jest to możliwe – informacje dotyczące administracyjnych oraz innych odnośnych kosztów i korzyści związanych z dokonaną wymianą informacji oraz informacje na temat wszelkich potencjalnych zmian, zarówno dla administracji podatkowych, jak i stron trzecich.

2. Przed dniem 1 stycznia 2019 r. Komisja przedkłada sprawozdanie, w którym przedstawia ogólny zarys i ocenę statystyk i informacji otrzymanych na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, dotyczące takich kwestii jak administracyjne oraz inne odnośne koszty i korzyści wynikające z automatycznej wymiany informacji, a także praktyczne aspekty z tym związane. Stosownie do sytuacji Komisja przedkłada Radzie wniosek dotyczący kategorii i warunków określonych w art. 8 ust. 1, łącznie z warunkiem, zgodnie z którym informacje na temat rezydentów innych państw członkowskich muszą być dostępne, lub dotyczący pozycji, o których mowa w art. 8 ust. 3a, bądź obu tych elementów.

Podczas analizy wniosku przedstawionego przez Komisję Rada dokonuje oceny dalszego zwiększenia skuteczności i usprawnienia funkcjonowania automatycznej wymiany informacji oraz poprawy jakości tej wymiany w celu zapewnienia, by:

- a) właściwy organ każdego z państw członkowskich przekazywał w drodze automatycznej wymiany właściwemu organowi każdego z pozostałych państw członkowskich informacje na temat okresów rozliczeniowych, począwszy od dnia 1 stycznia 2019 r., dotyczące rezydentów tego drugiego państwa członkowskiego oraz odnoszące się do wszystkich kategorii dochodu i kapitału wymienionych w art. 8 ust. 1, zgodnie z ich interpretacją na mocy ustawodawstwa krajowego państwa członkowskiego przekazującego informacje; oraz
- b) wykazy kategorii i pozycji określone w art. 8 ust. 1 i 3a zostały rozszerzone na inne kategorie i pozycje, w tym opłaty licencyjne;

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).;

4) w art. 20 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przed dniem 1 stycznia 2017 r. Komisja przyjmuje – zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2 – standardowy formularz, w tym ustalenia językowe. Standardowy formularz wykorzystywany jest do automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym i uprzednich porozumień cenowych na mocy art. 8a. Treść standardowego formularza nie wykracza poza elementy podlegające wymianie informacji wymienione w art. 8a ust. 6 oraz inne pola związane z tymi elementami i niezbędne do osiągnięcia celów art. 8a.

Ustalenia językowe, o których mowa w akapicie pierwszym, nie uniemożliwiają państwom członkowskim przekazywania informacji, o których mowa w art. 8a, w dowolnym z języków urzędowych i roboczych Unii. Ustalenia językowe mogą jednak przewidywać, że najistotniejsze elementy takich informacji są również przekazywane w innym języku urzędowym i roboczym Unii.”;

5) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoby należące do akredytowanych przez organ akredytacji bezpieczeństwa Komisji mogą mieć dostęp do takich informacji jedynie w zakresie niezbędnym do obsługi, konserwacji i rozwijania bazy danych, o której mowa w ust. 5, oraz sieci CCN.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja opracuje bezpieczną centralną bazę danych państw członkowskich w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, gdzie zapisywane będą informacje przekazywane na mocy art. 8a ust. 1 i 2 w celu spełnienia wymogu automatycznej wymiany informacji przewidzianego we wskazanych ustępach, a także zapewni tej bazie danych wsparcie techniczne i logistyczne. Do informacji zapisanych w tej bazie danych dostęp mają właściwe organy wszystkich państw członkowskich. Komisja również ma dostęp do informacji zapisanych w tej bazie danych, jednakże w granicach wskazanych w art. 8a ust. 8. Komisja przyjmuje niezbędne ustalenia praktyczne zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Do czasu uzyskania przez bezpieczną centralną bazę danych zdolności operacyjnej automatyczna wymiana przewidziana w art. 8a ust. 1 i 2 prowadzona jest zgodnie z ust. 1 tego artykułu i mającymi zastosowanie ustaleniami praktycznymi.”;

6) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie przekazują Komisji roczną ocenę skuteczności automatycznej wymiany informacji, o której mowa w art. 8 i 8a, a także jej praktyczne wyniki. Forma i warunki przekazywania tej rocznej oceny są ustanawiane przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;

b) skreśla się ust. 5 i 6;

7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 23a

Poufność informacji

1. Informacje przekazywane Komisji na mocy niniejszej dyrektywy są przez nią zachowywane w poufności, zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do organów unijnych, i nie mogą być wykorzystywane w żadnych innych celach niż w celu ustalenia, czy i w jakim stopniu państwa członkowskie przestrzegają przepisów niniejszej dyrektywy.

2. Informacje przekazywane Komisji przez państwo członkowskie na podstawie art. 23, a także wszelkie sprawozdania lub dokumenty sporządzone przez Komisję z wykorzystaniem takich informacji, mogą być przekazywane innym państwom członkowskim. Takie przekazane informacje są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej i korzystają z takiej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego, które je otrzymało.

Państwa członkowskie mogą wykorzystywać sporządzone przez Komisję sprawozdania i dokumenty, o których mowa w akapicie pierwszym, jedynie do celów analitycznych i nie mogą ich publikować ani udostępniać żadnej innej osobie ani żadnemu innemu podmiotowi bez wyraźnej zgody Komisji.”;

8) w art. 25 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez instytucje i organy unijne na podstawie niniejszej dyrektywy zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 45/2001. Jednak do celów prawidłowego stosowania niniejszej dyrektywy zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 11, art. 12 ust. 1 oraz w art. 13–17 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 jest ograniczony do zakresu wymaganego w celu zabezpieczenia interesów, o których mowa w art. 20 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 31 grudnia 2016 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych środków.

Państwa członkowskie stosują te środki od dnia 1 stycznia 2017 r.

Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2015 r.

W imieniu Rady
P. GRAMEGNA
Przewodniczący
